

עם מנחת-ערב.

...ואני עם מנחת-ערב דם שכבתי
אמוף תרעמת-עד ושכונח-אל
וכנף השממה חופפה על מחשבותי
וקתוחות לקראת נפשי נרעות-צל.
והנה למראשותי קרוב השקיעה,
נופס חן ארנמן על הקיר;
והדרי נפשי מלאו חרדת קמיה
קתרת בית-י: לפני השיר...
ואחרד מן הדממה ובחפזון,
אף פנה שמאל ומין: אי מנה?
ויהי לי גלוי-שכינה ללא חווי
ואפל גלוי-עינים ואלם-ם:
ואני ככלות אל גיל האור השחור
נחליתי גצח וכל מאדי דוי:
על מה בלי חדות-אור נבראתי מאור,
הקדשתי נביא-ובלי דבר יי?
ותהי כלות-נפשי לי לרגו יומם,
ולבלהות-שחור בלילות קשי-חלום:
ימננבי חזון לצו לי במקומם
תרננו אחריי: דרך אורר יום:

סוד גא אני - ואמר: לקגם - ודון:
נמדירדשע הם בלי שם גיד!
הבוח להם-ורוחי כם לא ודון.
אני חשבים אלך ורפי לכה.

אשירה גא לאפל שיר אסלה.
אשירה גא לאלמון שירת שכול:
יש פתק ממאיר גם בינן תרעלה
ותגחום אקור יש בחקר-כל...

אך רבו לי הימים ללארועם
ולילות כבדירשקמה הבהו לב;
כה רשלי נמר ריחו, דל מטעם -
אקטנו וכלי תקנה עוד לכאב.

ועתה מה תוחלתי עם ערבים?
לו עאב-תחנן רך בתפלה צום?
לו דמקה אחת לאיר קבות-עינים
ולכל מדא'בי הנם - מליחתיהם...

